

عنوان مقاله:

تیین جامعه شناختی سبک های فرزند پروری و پیشرفت تحصیلی درمیان دانش آموزان مقطع متوسطه شهر ری بر اساس نظریه دایانا بامریند

محل انتشار:

پنجمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

زهرا فاضلی - دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه شناسی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین سبک های فرزند پروری والدین با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان مقطع متوسطه شهر ری بود. تحقیق حاضر از نوع کاربردی و توصیفی پیمایشی و از نوع همبستگی میباشد. جامعه ی مورد نظر شامل والدین کلیه ی دانش آموزان دختر و پسر پایه ششم ابتدایی شهر ری در سال تحصیلی 95-96 بوده است. حجم نمونه مطابق با جدول مورگان 1972 300 نفر برآورد گردید. شیوه نمونه گیری تصادفی و به روش خوشه ای بود، بدین ترتیب که شهر ری به سه منطقه محله اصلی تقسیم و از هر محله 2 مدرسه و از هر مدرسه، والدین 50 نفر از دانش آموزان انتخاب شدند. در نهایت 300 نفر نمونه انتخاب گردید ابزار تحقیق سبک فرزندپروری بامریند 1998 برای شناسایی هر یک از سه سبکوالدینی اقتدار منطقی، مستبد و آزادگذار بوده که قبلا روایی آن مورد تایید اساتید و خبرگان قرارگرفته بود و پایایی آن به کمک روش ضریب آلفای کرونباخ مقادیر 0.86 بدست آمد که نشان دهندهاعتبار و پایایی پرسشنامه های مذکور بود. داده های جمع آوری شده با استفاده از آزمون های آماریرگرسیون و ضریب همبستگی پیرسون به کمک نرم افزار spss تحلیل گردید. نتایج پژوهش نشان دادکه که بین سبک فرزندپروری و پیشرفت تحصیلی رابطه معنادار وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان می دهد که سبک فرزندپروری مقتدر منطقی در پیش بینی پیشرفت تحصیلی دانش-آموزان نقش معنادار دارد و حدود 5.53 درصد واریانس پیشرفت تحصیلی بر اساس سبک فرزند پروری والدین قابل پیش بینی است. و رابطه منفی و معنی دارای بین سبک های فرزند پروری مستبدانه ، سهل گیرانه و بی اعتنا با پیشرفت تحصیلی مشاهده شده است

کلمات کلیدی:

سبک های فرزند پروری ، مدارس متوسطه ، شهری ری ؛ پیشرفت تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/654516>

